

skal ha en følelse av at det ikke finnes noen vei tilbake. De erfaringene man hittil har gjort i Vest-Tyskland, tyder ikke på at det har lyktes å blåse noen fanatiske ukuelig and i befolkningen, som nærmest virker apatisk og indifferent. Hittil dreier det seg imidlertid vesentlig om distrikter hvor nazistene aldri har vært særlig sterke. Russene vil sikkert møte en noe annen stemning når de rykker inn i Øst-Preussen. En annen sak er at planene om en flerårig nazistisk gerilja ganske sikkert bygger på illusjoner.

ÅRE POLITISTYRKER I SVERIGE. I fjor sommer ble det etter forhandlinger med de svenske myndigheter oppnådd tillatelse til å sette igang politikursene blandt de norske flyktningene i Sverige. Forlegninger ble bygget og i november startet de første kursene. Nu er det falt 19 politileirer i Sverige med tilsammen nesten 10.000 mann. Polititroppene er delt i rikspolitiet (ca. 1500 mann) og reservepolitiet (ca. 8000 mann). Chef for polititroppene er oberstløytnant Helset, men samtlige leirer står under svensk kontroll og utdanning har foregått ved hjelp av svenske instruktører. Det har vært stor mangel på norsk befal, men denne er etter hvert blitt avhjulpet ved at det ble satt igang spesielle befalskursus. Troppene har fått en helt igjennom førsteklases polititidning som har omfattet alt fra terrengløp til jiu-jitsu og vapenøvelser. Den fysiske trening har vært meget hard og har vært lagt an etter mønster fra de engelske kommando-styrkene. Krigsmesterskapet i commandoløp omfattet både klatreøvelser, svømming, observasjonsprøver, håndgranatkasting i fullt løp og alle slags hindre fra 2 meter høye plankegjerdar til å kripe under piggtråd og gjennom kloakkrør og balansegang i høyde med treetoppene. Nu har en del av disse styrkene fått sitt høyeste ønske oppfylt: de er blitt satt inn ved frigjøringen av vårt land. Og selv om de prinsipielt bare skal brukes som polititropper, gjør deres utdanning dem skikket til kommando- og geriljavirksomhet. De er vant til norsk terreng, og mange av dem har god lokalkjennskap i det nordlige Norge, ikke minst når det gjelder å forhindre at tyskerne før de trekker seg tilbake brenner og ødelegger områder som ikke direkte berøres av de avgjørende kamper, vil sikkert de norske politistyrkene kunne få en viktig oppgave å fylle.

NYHETER. Det britiske parlament diskuterte igår det polske spørsmål. Statsminister Churchill redegjorde for regjeringens politikk. Han innledet sin tale med å minne om sine uttalelser om dette spørsmål etter Teheran-konferansen og i oktober i år. Hans forhåpninger var blitt skuffet. Etter endeløse diskusjoner blandt polakkene hadde Nikolaiczky og andre medlemmer av den polske regjering trukket seg tilbake og det var dannet en regjering som Churchill ikke syntes om. Hvis Nikolaiczky hadde reist tilbake til Moskva med fullmakt fra sin regjering til å undertegne en overenskomst ville han idag ha sittet på polsk jord i spissen for sin regjering. Churchill betonet at Storbritannia ikke hadde garantert bestemte polske grenser. Han hadde den største sympati med polakkene, men man måtte huske på at Russland to ganger i en generasjon var blitt overfalt av Tyskland, og at de nu forlangte sikkerhet for sin vestgrense var rimelig. Churchill mente at russernes krav med hensyn til denne grensen ikke overskred grensene for det rimlige eller rettfærdige. Ved å anerkjenne Curzon-linjen som grense ville polakkene i øst miste territorier som for en stor del bestod av myrer av liten økonomisk verdi, og til gjengjeld i nord og vest få områder som var meget mer verdifulle. De ville få hele Øst-Preussen med Königsberg og Danzig og dermed en 320 km. lang kyststrekning langs Østersjøen. Det ville ikke bli noen blanding av nasjonalitetene med endeløse stridigheter som f.eks. i Alsace-Lorraine. Den tyske befolkning måtte overflyttes til Tyskland og det var plass nu da 6-7 millioner tyskere var drept i denne krigen. Tilslutt nevnte Churchill at det dessverre ennå ikke var lyktes å få istand et møte med statsforhodene for de to andre store allierte. Han var beredt til å reise personhelst og hvorsomhelst, men aller helst ville han ha møtet i Storbritannia som hadde vært med helt fra krigens begynnelse.

SVERIGE NYHETER. Den 7. amerikanske arme har gått over den tyske grense på Tjsteden i Pfalz. - Russerne har vunnet nytt terreng nord for Budapest og gått over den tsjekkosllovakiske grense på et nytt sted. 700 amerikanske fly angrep Hannover og Kassel. Fra Italia angrep amerikanske fly Rorheim, Salzburg og Innsbruck. Det pågår forhandlinger i Athen om opprettelse av et regentskap med med erkebispem av Athen som riksførstander.

S E T T O G H Ø R T

..... Lørdag, den 20. januar 1945..... 2. argang....

Den 30.11.44, på Churchills 70.årsdag, holdt professor Worm-Müller en tale om ham. Vi bringer nedenfor et fritt referat av talen: Winston Churchill er en av de få lykkelige som får se at det han har kjempet for har nådd fram til seier. Før krigen var han ofte miskjent men vi ser at hans tilsynelatende sidespring alltid har fulgt en bestemt linje. Triumviratet Churchill, Stalin og Roosevelt har vært støttepillaren i denne krig, men det er ikke for mye sagt, at det er Churchill som har vært arkitekten i byggverket. I 1938 uttalte Churchill at det den gamle verden trenger, var en gjenfødelse av moralsk sunnhet. I motsetning til diktatorene har Churchill aldri manet til optimisme. "Blod, slit, svette, tårer" har vært hans program. Han har aldri kunnet fastslå, - men som han selv sier det, har den fullstendige og totale seier vært hans trobekjennelse. Churchill har tatt et tømme det bitre beger til bunns. Han var vitne til den belgiske, hollandske og den franske hers fullstendige nederlag og Englands mørkeste periode etter Dunkerque. Han rettet aldri en bebreidelse mot Frankrike, tvertimot hevdet han alltid sin tro på dets storhet. - I 1940 sto Churchill som uttrykket for Storbritannias stolteste tradisjoner og håp. Aldri har en enkelt mann betydd så meget for en sak. "Dette er ikke en imperialistenes, en fyrstenes krig, det er folkene krig. Vi kjemp selv alene, men ikke for oss selv alene." Churchill profeterte aldri, han trodde på seieren. Churchill har også begått sine feil, men diktatorenes har vært langt større. Han har sett klart i de store spørsmål, f. eks. hva krigen til sjøs angår. "Den som sitter med makten på havet, vil gå ut som seierherren av denne krigen." Churchill ville aldri si på hvilken måte krigen skulle vinnes, han har bare fastslått at den vinnes. Tross sin uvilje mot bolsjevismen, har han aldri villet legge hindringer i veien for samarbeidet. Russland var ham en gate, men nøkkelen til gaten måtte finnes. Og den fantes: det var deres nasjonale følelse. Derfor erklarte han ved Tysklands overfall 22/6-1941 at Storbritannia ville yte Russland all mulig støtte. Det tar tid å overvinne gammel mistenksomhet, Churchill hevder at veien går om Folkenes forbund. Han peker på at det er alles plikt å støtte Folkeforbundet. Derved vil det skapes en allianse, ikke mot diktatorene, men mot angriperen. --- Mot nøytralitet i den pågående kamp har han uttalt sin slående sentens: "Den nøytrale er som mannen som matet krokodillen så lenge han kunne, inntil han selv til slutt ble spist opp." De små nasjoners rettigheter har han aldri forbigått. At de 3 ledende nasjoner foreløpig overtar ledelsen, skjer bare som en sikkerhetsforanstaltning mot stridigheter som uvegerlig vil ende i kaos. Grunlaget for freden er frihet, lov, moral. Derfor hans berømte ord: "Etter å ha vunnet krigen, skal vi vinne freden." I dag stiger jubelen fra de befriete land mot ham, mens jammerskrik fra de fangne i Europa ennå lyder. Norge, vårt land, gjennomlever sin historiske største katastrofe. Landet legges øde der tyskerne trekker seg tilbake. Winston Churchill vet hva det gjelder. "Den lille familie i Kinas innland, på Russlands stepper, i Polens ghettoer, bak Hollands diker og i de norske fjorder roper i sin hjelpeløshet til anglo-amerika." Churchill vet at det hastor, folkene stoler på ham. Churchill har aldri ønsket å være profet, men han har alltid spådd riktig. - Han har spådd at krigen i Europa vil slutte i år, og da har vi all grunn til å tro det. Vi må imidlertid sette alt inn i sluttkampen for å gjøre den så kort som mulig. Ingen av oss ønsker vel heller å få freden på andres bekostning - alle vil vi gjøre begjøre en innsats. Overilede handlinger er imidlertid farlige og kan bli dyre - ikke bare for en selv, men for hele landet. Du skal derfor vente på ordre til handling og høre på, stole på og rette deg etter de ledendes råd. Som lederen av alle de små folks ledere har vi Churchill, og vi har

å rette oss etter hva han ber oss gjøre eller ikke gjøre. - I sin tale torsdag uttalte han at den engelske regjering f. eks. i Hellas hadde gjort alt for det greske folk og for å sikre landets fred - men de var blitt sorgelig misforstått. La oss hape at det som har skjedd i Hellas vil være en lærepenge for oss og at vi blir spart for all den grusomhet og drahnet som vi var vitne til der. Vi må stole fullt ut på en slik mann som Churchill, ikke bare for å vinne krigen - men også for å vinne freden.

STATSMINISTER CHURCHILL I UNDERHUSET.

I forbindelse med åpningen av den store debatt i Underhuset torsdag, ga Churchill en redegjørelse om krigssituasjonen. Hans tale var preget av visdom om en snarlig seier. Han sa blandt annet:

Det er blitt Storbritannias tunge lodd å spille den ledende rolle i Midde-Ostet. I Italia har frontene i den senere tid ikke forandret seg noe vesentlig p.g.a. dårlig vær, men nå snart, innen få mndr., vil ty. her eneten bli drevet tilbake eller bli nødt til å trekke seg tilbake av andre grunner. De all. har et prinsipp som skal legges til grunn i de befrierte land og i de angrende vasallstater: Regjering av folket, ved folket og for folket etter frie valg. Mange vansker vil oppstå når nå ty. blir drevet helt ut av Italia og etterlater seg et bunnskrapt land. Ang. Jugoslavia uttalte han at de ikke hadde noen særlig interesse av det nåværende styre. Såvel Stalin som ham anså imidlertid overenskomsten som for en tid siden ble sluttet mellom Tito og London-regjeringen Sjubasjitsj som en meget klok overenskomst, og han uttalte håpet om at det måtte bli en tilfredsstillende ordning med kong Peter. - Churchill viet i sin tale forholdene i Hellas en stor plass. "Vår handlinger her var ledet ut fra vår politikk om å slå ty. Brit. kom dit for annen gang med alle de andre all. samtykke. England serdef som sin oppgave å etablere en effektiv regjeringsmakt i landet, fordele matvarer, rette et appell til velgerne og deretter trekke seg ut så snart som mulig. Regjeringsforhandlinger her er imidlertid sorgelig misforstått. Vi har sluppet ned våpen til kommunistene for at de skulle være med på å bekjempe ty., men i stedet brukte de våpnene i arbeidet med å gjøre Hellas til en kommunistisk stat. Etter det som er hent i Hellas, er det klart at vi ikke kan trekke oss ut før det er foretatt nye valg". Statsministeren leste så opp en rapport han hadde fått om forholdene. Her sto det bl.a. at små kommunistgrupper allerede før ty. var drevet ut, hadde drevet med terrorstyre. I Aten ble menn, kvinner og barn myrdet, men ennå kan ingen si tallet på hvor mange ble drept. "Regenten har til hensikt å utvide regjeringen", uttalte vider statsministeren, "men vi vil ikke blande oss i den indre politikk på det området, det overlater vi til grekerne selv å bestemme." - "På vestfronten har am. styrker utført det vesentligste arbeide, da bare ett brit. armékorps har vært engasjert. Am. har hatt dobbelt så mange soldater som brit. på vestfronten og tapene står i forhold til dette. De har ved slaget i Ardennene virkelig fått vise sin dyktighet og kraft. - Storbritannia har nå mere enn 100 divisjoner i felt eller garnisjon og 67 av dem er i føling med fienden på de forskjellige fronter." Til slutt sa Churchill at England har satt i alle sine resurser og vil gå ut av krigen som det fattigste av de all. la. England ber ikke om baser eller oljefelter, men det erklærte krig for å gjennomføre rettferdighet i verden.

ØSTFRONTEN: Den 2. hvit-russiske arme har nå for Visla satt i gang den 3. russ. offensiv på 6 dager. På en 100 km. bred front har de her rykket fram over 40 km. og erobret vel 500 steder, bl.a. det sterkt befestede stopunkt Modlin NW for Warschau, som også ble erobret torsdag sammen med 2000 andre steder. Brit. Korr. på østfronten meddeler at storparten av Warschau ikke eksisterer lenger. Marsjal Konjovs armeer, som har rykket fram 150 km. på 6 dager, inntok 18/1 700 steder, bl.a. den sterke og viktige forsvarsbas Czestochowa, Radomsko og Przedberg og står nå mindre enn 10 km. fra Schlesien. (Ubekreftede rykter går ut på at de nå har overskredet grensen på 3 steder) Byen Lodz er truet både fra nord og syd og russ. står nå 30 km. fra byen. Det kjempes i Krakau, Polens nest største by, og dens fall ventes meldt når som helst. I det midtre Polen rykket i går Sjukows styrke fram 50 km, og de inntok bl.a. Lovich, 75 km. vest for Warschau. I Puda har russ. tatt ytterligere 20000 fanger. I alt er det tatt 59000 fanger.

VESTFRONTEN: I SØ-Nederland har 2. brit. arme framgang langs riksvegen Roemond-Sittard. Trass i sterk ty. motstand er flere mindre byer, bl.a. Echt og Susteren inntatt. I Ardennene har am. hatt lokal framgang. Det er harde kamper foran St. Vith og flere motangrep er slått tilbake. Ved den ty.-luxembourske grense ryddes det oppi en ty. innesluttet avd. ved Nenn

SETT OG HØRT

.....lørtdag 27 januar 1945.....2nen årgang.....
Norgesnytt:

Little Norway norsk for alltid? Fra kanadisk hold er det foreslått at den fronden i Kanada som ble brukt til treningsleir for norske flygere, Little Norway, av den kanadiske stat skal overras Norge til edel og eie for evig tid.

Norges goodwill. For en tid siden ble det i Storbritannia foretatt en prøvestemning innen alle befolkningslag for å finne ut hvilken av de allierte nasjoner man følte den største sympati for. Norge kom inn som en overlegen nr. 1. En stemningsprøve av liknerde art i U.S.A. ga til resultat atkina og Norge kjempet om førsteplassen i amerikanernes hjerter.

Kong Hakon er utnevnt til æresborger av Richmond i Nord-England.

Oscar Torp om den norske krigsinnsatsen. Forsvarsminister Oscar Torp, som for tiden er i Stockholm, uttaler i et intervju med Svenska Dagbladet: "Je var med i Skottland da våre første soldater skulle utskipes til det befrierte Nord-Norge. Deres begeistring var overstrømmende, ja, stemningen var all for fantastisk til å kunne beskrives. En del av våre tropper deltok i beivelsen av Walcheren og noen falt, men størsteparten vendte tilbake med rike erfaringer. Disse gikk inn i de første norske styrkene som skulle sendes til hjemlandet. De norske troppenes utdanning har vært usedvanlig hard, og etter et av venting har ikke ødelagt det ukuelige humøret deres. Tvertom, det er ikke skryt når jeg sier at bedre soldater finner man ingen steder i verden. Synd bare at vi er så fa. I krig kan tross alt ikke kvalitet erstattes kvantitet, annet enn innen en viss ramme." - En amr. flyger uttalt at de norske jagerflygerne er verdens beste. Han er ikke den eneste som er av den mening. - Ifølge ss. Press var det amr. fly ført av amr. flygere som bragte de første norske politisoldater fra Sverige til Nord-Norge. Da de var kommet halvveis ble de møtt av russiske jagere.

Bulletinen skriver om flyangrepet mot Victoria Terrasse bl.a.: "Det er naturlig at mange, i sorgen over de døde - som det synes helt forgjeves - seg selv om det var nødvendig og riktig å gå til et slikt angrep.

Det må først understrekes at bombingene ble en ulykke av slike dimensjoner for sivilbefolkningen fordi tyskerne ikke lot luftvernssirenen ga. De undlo kynisk å varsle befolkningen enda de visste at angrepet kom. Hadde tyskerne gitt flyalarm, ville angrepet åpenbart ikke ha krevd mere enn en brøkdel av de menneskeliv som det nå gjorde. Når en ser den hemningsløse utnyttelsen av katastrofen i de tyskkontrollerte aviser i propagandistisk øyemed, skulle en tro fienden ønsket denne ulykke for Oslo.

De all. flymyndigheter kunne ikke regne med en slik uhyrlighet. På sin side hadde de ved planleggingen av angrepet søkt å skane norske liv så langt som mulig. De kom en søndag da nordmenn ikke er på sine kontorer, og de kom på en time av dagen da det ikke er stor ferdsel i gatene. - Flyangrepet var rettet mot hovedkvarterene til Gestapo og Stapo. Disse hovedkvarterer er idag krigsviktige og militære mål. R.A.F. har da også satt inn sine Mosquitoes i en serie slike angrep mot Gestapohovedkvarterer i Frankrike, Belgia, Holland og Danmark. Hadde de truffet sitt mål, ville de ha befri oss for en rekke av de verste Gestapobgdlene og bragt forvirring i deres arkiver. Dette ville ikke bare ha betydd en forbedring av vilkarne for det hemmelige arbeid for landets frigjøring og utsikt til redning av hundrevis av landsmenns liv innenfor og utenfor fengslene, det ville også ha betydd en forbedring av den militære situasjon på det norske krigsteater. Ville vi ikke ha jublet hvis bombene hadde ramt sitt mål?

Vi kan ikke forlange av de som planlegger et slikt angrep at de skal være 100% sikre på at bombene skal treffe sine mål. De må ha lov til å regne med en viss risiko for feiltreff og tap for sivilbefolkningen, sæsent risikoen er rimlig i forhold til det som oppnas ved angrepet. Det er dette vi mener når vi sier at vi er villige til å ta de tap som krigføringen mot fienden på norsk jord fører med seg.

Rendulic installerer seg. Den nye øverstk. for Norge, Rendulic, holder på å installere seg på Lillehammer. En av byens mest komfortable villaer, Vanglia, i Turisthotellskogen er funnet brukbar, men da den ikke er tilfredsstillende for hans krav skal den bygges på til det dobbelte. De fleste ansettelsesstedene i Turisthotellskogen er rekvirert til Rendulics stab. Samtidig bygges det festningsverker rundt Lillehammer. - Etter forlydende skal Rendulic være kalt til Tyskland for å settes inn som leder for en alpejegerdivisjon på østfronten.

KRIGSKOMMENTAR: Den sovjetrussiske kjerneoffensiv fortsetter med stor kraft og russ. rykker stadig fram, men tyskerne yder hardere motstand for hver dag som går. - En må være forberedt på at den russ. framrykking vil stå i løpet av nærmeste framtid for at de kan konsolidere sine stillinger og gjøre alt klart for en ny, kanskje ennå større og kraftigere offensiv. Det er ikke umulig at ty. i "den stille periode" som da vil oppstå forsøke seg med en motoffensiv. Ved sin motoff. på vestfronten før jul viste de at de hadde store reserver såvel av tropper som materiell, og selv om de led voldsige tap, er de sikkert istand til å gjøre en liknende kraftanstrengelse. Bruken til at de muligens vil ofre så meget som en storstilet motoff. vil koste, er at de for enhver pris må prøve å gjenopprette ro og orden i det kaos som nå er i den umiddelbare nærhet av frontlinjen. Berlin sa den 16 august forrige år at kampene ikke foregikk i Tilsits forsteder og ved Oder men ved Donetsbækkenet og ved Leningrad. Det var også tilfelle dengang. Befolkningen i Berlin og andre bomberammede byer flyttet da bort fra byene og til det på forhånd tettbeboede Østpreussen og Schlesia for å "komme unna". Nå prøver imidlertid alle å komme seg vekk fra den virkelige frontlinje, og ty. tanks og biler er foruten besetningen også belesset med den flyktende sivilbefolkningen. De er plassert på tanks-tårnene og kanonene og ellers alle tenkelige steder. Dette hindrer selvfølgelig ty. retrett veldig, og de gripe til drastiske forholdregler for å holde noenlunde orden. Klarer ikke ty. innen en 14 dagers tid å demme opp for den russ. off. er det ikke lenge til freden. Stanser den russ. off. foreløpig opp, ligger det nær å anta at de all. på vestfronten setter igang en storstilet off. og da blir det det samme kaos der.

NYHETENE 24/1 - 26/1.

ØSTFRONTEN. De siste dagers viktigste begivenhet er at Marskalk Konjovs tropper har inntatt Schlesias største by Oppeln ved Oder, og opprettet brohodet på elvens vestside. Alle disponible ty. tropper S for byen under ledelse av general Guderian forsøkte å stanse russ., men resultatet var at ty. led voldsige tap og måtte trekke seg tilbake i all hast. Ved inntagelsen av denne viktige by har Konjev forsterket sitt kveletak på Øvre-Schlesia. I Schlesias industriområde ligger kjernen til den ty. krigsindustri. Her er 2/5 av de ty. kullleier, 1/5 av jerngruvene, 1/4 av sinken og 1/3 av den syntetiske oljen. Russ. har avskåret jernbanelinjen mellom Hindenburg og Heiwitz i Øvre-schlesia, inntatt sistnevnte by (120.000 innb.) og truer industribyene Hindenburg og Katowice. - Kolisch, 100 km W for Lodz er inntatt. Store ty. styrker som var forbigått ble utslettet. Ty. tapte i dette avsnitt 6000 i falne og 3000 i fanger. Det kjempes forbitret i utkanten av Breslau, men man venter harde kamper før denne by blir erobret. Øls 20 km N, Trachenberger 20 km Ø og Margaret 6 km S for byen er inntatt og nord for byen står de mindre enn 4 km. fra sentrum. I V.Polen står Sjukovs tropper mindre enn 5 km fra Posen og kamper foregår i byens utkant. Kullgruvebyen Zarnkow, N for Posen er inntatt. Rockossowskis troppertrekker seg om Elbing og noen av hans tropper står mindre enn 15 km fra Østersjøen. Øst-Preussen er derved praktisk talt blitt avskåret. Ved Königsberg har ty. forberedt seg med 14 motangrep, men alle angrep ble knust. Russ. tropper har kommet til den første forsvarsring rundt byen, og er i ferd med å storme den. Angerburg og 450 steder er tatt og V og SV for Insterburg er 300 steder tatt. - Manilovskis tropper har satt igang en ny offensiv i Øst-Slovakia og har brutt igjennom på en 40 km bred front trass i ty. desperate motstand, hvor alle troppearter, til og med unge skoleelever, deltar.

VESTFRONTEN. Vegknotepunktet Heinzberg er inntatt av de all. I Ardennene fortsetter de ty. tilbaketrekkninger. N for Strassbourg har de all. satt igang motangrep og tatt tilbake en del terreng. Det samme er tilfelle V for Aagenau, hvor ty. er drevet tilbake over elven Moder. I S.Elsass rykker l. fr. arme fortsatt fram. N for Colmar møter de all. hård motstand. - Det all. flyvåpen fortsetter sin kraftige bombing av de ty. transportsentra.

ØSTFRONTEN. I Italia er det patruljevirkosomhet på alle frontavsnitt.

DET FJERNE ØSTEN. På Luzon har am. erobret den største flyplass på Phillipinene, Clark Field. Jap. har hittil tapt 14.000 mann på Luzon mot det am. tap på 3000 mann. Store am. flystyrker har bombet mål i Japan og på Formosa. **BURMA.** På SW-kysten av Burma, Arkankysten, har brit. tropper gått i land ved Akyab. De har framgang, men møter hård motstand. Som nevnt i forrige nummer er Burmaveien, veien India - Kina, gjenerobret og i bruk igjen.

10
S E T T O G H Ø R T

S A R T R Y K K

-----Primo februar 1945-----

10 + 10 K A M P B U D .

Mappe 126
Eksp. A.
Dato 1. febr. 45
A - 15/157/45
Lnr. 8217

Dotte er til DEG fra HJEMMEFRONTENS LEDELSE!

Her vil du kunne lese det du må vite om p a r o l e r . Videre vil du finne ledelsens 20 kampbud - det er ti bud om hva du i k k e skal gjøre og ti andre om hva du s k a l gjøre. Du plikter å lese dette, og du plikter å la andre gode nordmenn bli kjent med innholdet. Og Hjemmefrontens Ledelse venter av deg et du gjør alt for å etterkomme disse bud.

Hva er en parolè? Parolen er en forholdsordre som fastslår hvilken holdning en skal inn ta i en bestemt kampsituasjon.

Hvorfor må vi ha paroler? I kampen mot våre fiender kan vi bare greie oss når vi kjemper samlet og under disiplin. Parolen er det kommandoord som ordner rekkene, det er den som gjør at vi i vår sivile kamp kjemper som en masse og ikke som en uordnet masse.

Parolen er samtidig uttrykk for fellesskapet mellom gode nordmenn. Den styrker de svake ved å stille dem inn i rekkene av de faste og djerve. Den gjør at fienden ikke vet hvor den skal slå til, fordi alle står likt. Det er parolen som er grunnlaget for vår front.

Hvis du er en av dem som gjerne vil gå dine egne veier og ikke har forståelse for krigens krav til solidaritet, da se deg tilbake og tenk over hvor vi hadde stått, om det norske folk som helhet ikke hadde samlet seg om parolene fra Hjemmefrontens Ledelse.

Hvor hadde vi stått om ikke lærerne hadde samlet seg om parolen om ikke å medvirke til noen nazifisering av skolen, om ikke foreldrene hadde fulgt parolen om ikke å sende sine barn til Ungdomstjenesten. Våre barn og vår ungdom hadde da i mer enn tre år vært under farlig nazistisk påvirkning. Vil noen idag våge å påstå at dette ikke hadde satt spor, og det spor som aldri ville kunne utslettes.

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde sluttet opp om parolen mot sambandene. Hele det norske folk hadde vært innskrevet i nazistiske organisasjoner. Quisling hadde dannet sitt riksting, og vi hadde for lenge siden vært trukket inn i krigen på tysk side.

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolen mot Arbeidsinnsatsen? Tyskerne hadde motstandslos kunnet utskrive vår arbeidskraft til krigsinnsatsen vårt eget folk og mot våre allierte. Hvordan ville disse ha sett på oss når krigens regnskap om ikke så lang tid skal gjøres opp? Og hvordan ville vi ha sett på oss selv?

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolene mot AT og mobilisering? Ikke bare den ungdom som nå nextet å la seg mobilisere men også andre års klasser hadde idag vært under våpen. Noen av dem ville allerede vært satt inn på Østfronten, og resten ville være tvunget til å dekke den tyske retrett i Nord-Norge.

Hvordan blir parolen til? Hvis en rekke forskjellige grupper tok seg til å sende ut paroler, ville det bare galt avsted, Parolen forutsetter en felles og merkjent ledelse på samme vis som en hær må ha sin enhetskommando. Hos oss er det H. L. (Hjemmefrontens Ledelse) eller ledelsen i en av hjemmefrontens undergrupper som gir parolene. I siste fall skjer det etter de retningslinjer som er trukket opp av H. L. og i nøye samarbeid med H. L. Hvor det oppstår en situasjon som krever en ny parolè, blir saken drøftet med representanter for de befolkningslag som i særlig grad blir berørt. H. L. er dessuten på forskjellig vis i stadig kontakt med folk fra hele landet. Når det er tid til det, kan derfor hundreder av nordmenn være raskt spurt om parolen. Vi kan trygt si at behandlingsmåten er så demokratisk at det er mulig å gjennomføre den under de nåværende forhold.

Hvordan er din stilling til parolene? H. L. er idag det norske folks og den norske regjeringens representant hvor det gjelder motstanden mot fienden her hjemme. Det er derfor ikke en privatsak om en vil følge parolene eller ikke. Den som trosser eller til og med motarbeider parolene, stiller seg dermed på våre fienders side og vil få sitt oppgjør etter krigen.